

masjer. Ogsaa af denne Grund maa det foretrækkes at afholde hyppigere Øvelser af denne Art, selv om de da maa blive af kortere Varighed. Der vil herved ogsaa gives de højere Myndigheder bedre Beslighed til at bedømme deres undergivnes Kapacitet, og det tør endelig antages, at saadanne hyppigt tilbagevendende Øvelser tillige ville gavne indirekte ved at forøge Sammen for Beskæftigelse med militære Spørgsmaal, ligesom de utvivlsomt ville skabe mere Liv og Friskhed i alle Kommandoforhold. Selv om der bortses fra den ved Forkortning af Øvelsestiden til 25 Dage indbundne Besparelse, vil den foreslaaede Ordning næppe fremtalde forøgede Udgifter. For Fodfolkets Vedkommende vil opnaas en Besparelse, som mere end opvejer den lidt forøgede Udgift, der fremkommer ved den større Deltagelse i Kantonnementsovelserne af de øvrige Vaaben; fremdeles vil paa Grund af Fodfolksafdelingernes svagere Styrke deres Udstyring med Train under disse Øvelser noget kunne indskrænkes, saa Udgiften til Veje af dette næppe vil forøges meget, medens Udgifterne til Transporter ogsaa tilnærmelsesvis kunne holdes inden for de nu i Gennemsnit anvendte Beløb. En mulig Overskridelse af disse vil i hvert Fald formentlig kunne dækkes ved den omtalte mindre Beføstning for Fodfolkets Vedkommende.

Forsættelse til og Uddannelse ved Forsærkningen

§§ 17—21.

De fleste af de i dette Afsnit forekommende Afvigelser fra det bestaaende ere alt omtalte og begrundede tidligere.

Naar der anvendes Udtrykket Forsættelse til Forsærkningen, medens der i Værnepligtsloven og oftere i Hærloven tales om Oversførelse, hidrører dette fra, at den værnepligtiges Overgang til Forsærkningen i Præktis aldrig kan finde Sted til det Tidspunkt, da Oversførelsen lovmæssigt skal ske, idet de med denne forbundne Arbejder kræve nogen Tid, i hvilken det, for at undgaa Uklarhed med Hensyn til hans Stilling, skønnes hensigtsmæssigt, at han forbliver ved sin Linieafdeling, saaledes at han først, naar disse Arbejder ere afsluttede, forsættes til Forsærkningsafdelingen.

Bestemmelsen i § 19 har ikke været optaget i tidligere Forslag, men kan have praktisk Betydning for de forberedende Anordninger, som en Mobilisering kræver.

§ 21 indeholder en Udvidelse af Hærens Bestemmelse om Mønstringer, dog

ikke hvad disses Antal angaar, idet dette er indskrænket til 2 i Betragtning af, at Indkaldelsen af Forsærkningen vil kunne træde i Stedet for den ene Mønstring, men med Hensyn til det Personale, de omfatte. Ved Værnepligtslovens § 46 har Justitsministeren erholdt en almindelig Bemyndigelse til at lade afholde Mønstring af alt det hjemsejndte værnepligtige Personale; det skønnes at kunne være af Betydning — navnlig under Hensyn til, at Kontrollen med det hjemsejndte Mandstab i Modsetning til, hvad der som Regel finder Sted andetsteds, er unddragen de militære Myndigheder — at ogsaa Krigsministeren bemyndiges til enkelte Gange at kunne anordne en almindelig eller delvis Mønstring af saadant Personale af samtlige Vaaben og Korps, uanset om det henhører til Linien eller til Forsærkningen.

Særlige Bestemmelser for Bornholms Væbning.

§§ 22—24.

Den i § 17 for Kjøbenhavns Forsærkningskorps givne Bestemmelse om betingelsesvis Forsættelse af en værnepligtig til en uden for Korpslet staaende Forsærkningsafdeling er foreslaaet bragt i Anvendelse ogsaa for Bornholms Væbning, hvilket formentlig ikke behøver nærmere Begrundelse.

Hærens Befalingsmænd og Ige-stillede.

§§ 25—74.

af Ændringer, der angaa Forhold af mere almindelig Natur, og som ikke allerede have fundet Omtale, skulle nævnes følgende.

I § 26 er angivet, hvorledes Artilleriets Direktører og Underdirektører tænkes indordnede mellem Hærens Officerer. Det vil formentlig findes velbegrundet, at man har ønsket at holde de Officerer, som for at træde over i de ny, betroede Poster forlade deres Vaaben og som Regel ikke senere vende tilbage til dette, stadesløse for, hvad de saaledes maa opgive, ved at sikre dem en i forskellige Henseender gunstig Stilling, hvilket for øvrigt ogsaa vil være motiveret ved det Ansvar, de paagældende Poster medføre, ligesom det turde være nødvendigt for at sikre disse en tilfredsørende Besættelse.

Chefen for en Bataillon af Fodfolkets Forsærkning er foreslaaet at skulle være Oberstløjtnant af Forsærkningen,